

[Hans Hedtoft.]

foregaa om det stillede Forligsforslag i den store Arbejdsmandskonflikt.

Det er muligt, at jeg taler Arabisk for den højtærede Statsminister; det er muligt, den højtærede Statsminister har den Opfattelse, at det behøver han overhovedet ikke at tage Hensyn til: nu gennemfører vi dette Forslag! Det er det, jeg mener er urigtigt, og jeg bebrejder den højtærede Statsminister, at han ikke fulgte den Henstilling, som ikke *alene* var min. Jeg indrømmer, at Situationen havde været en helt anden, om jeg efter at have fremsat Tanken under første Behandling havde staaet ene og man fra radikal og konservativ Side simpelt hen havde sagt: det er der ikke Tale om, det vil vi ikke tage Hensyn til, det vil vi ikke medvirke til! Saa havde Statsministerens Stilling været stærk over for mig, og mit Partis Stilling havde maaske ogsaa været en anden. Men saadan er vi ikke blevet behandlet. Vi er blevet behandlet paa den Maade, at den højtærede Statsminister simpelt hen har sagt: det tager jeg intet Hensyn til! Og det er vor Stilling nu ved Afstemningen dikteret af.

Om Sammenkædning ikke er forlangt under Udvalgsbehandlingen, men kun Mægling, tør jeg ikke udtale mig saa absolut om, som den højtærede Statsminister gjorde. Det, vi drøftede — ja, det er sandt, man maa slet ikke tale om, hvad man har drøftet i Udvalget, men lad mig da nøjes med at sige, at Problemet Sammenkædning af begge Konflikter eller Mægling isoleret i Slagteriarbejderkonflikten er et Problem, der suverænt afgøres af Forligsmanden.

Endelig sagde Udvalgets ærede Ordfører, at man skulde udtale sig om, hvorvidt der var Misforstaaelser paa det ene og det andet Punkt. Det er muligt, at der er det i Detailspørgsmaal, men der er aabenbart ingen Misforstaaelse med Hensyn til den højtærede Statsministers Stilling, og derfor har fornyet Udvalgsbehandling ingen Interesse, medmindre den højtærede Statsminister har ændret sin Holdning og erklærer, at den Forhandling og de Argumenter, der maatte være fremført her, har gjort Indtryk paa ham, og at han ikke vil forlange, at Lovforslaget skal gennemføres, før det Forsøg paa Mægling, som vi har anmodet om, bliver gjort. Men saadan ligger det jo ikke. Den højtærede Statsminister har klart og utvetydigt erklæret og argumenteret for, at det efter hans og Regeringens Opfattelse er baade rigtigt og nødvendigt at løse Konflikten paa den af ham foreslaaede Maade.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft forsøgte at feje det Spørgsmaal til Side, som jeg rettede til ham, med en Bemærkning om, at det var jo en Tale til Galleriet — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde ført. Jeg skal slet ikke gaa ind paa en Bedømmelse af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Paastand, men det er mit levende Indtryk, at hvis man skal skelne mellem saglige Debatter her i Tinget og mellem, hvad man mere siger udadtil, er det ikke mig, der optager Tingets Tid, men saa er det de to Herrer, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det Spørgsmaal, jeg har stillet her, er et Spørgsmaal, som ikke har noget med Galleriet at gøre. Spørgsmaalet er rejst for at klare, om Socialdemokratiet ud fra en saglig Bedømmelse stiller sig paa samme Maade, naar det er Arbejdere, der har forkastet et Mæglingsforslag, og naar det er Arbejdsgivere. Vi ved i Situationen her, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har gjort, hvad han har kunnet, for at tvinge Forligsmanden til at stille et andet Forslag. I 1938, tror jeg det var, hvor det var Arbejdsgiverne, der var gaaet imod Mæglingsforslaget, mærkede vi intet som helst til et Arbejde for, at man skulde forsøge paa at faa Forligsmanden til at gribe igen, og jeg vil paastaa, at Forligsmulighederne dengang var lige saa lidt udtømt, som de er i denne Situation.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har hørt meget daarligt efter, naar han kan betegne min Tale som usaglig eller holdt for Galleriet. . . (Afbrydelse: Højere!). Det kommer, saa snart der bliver Strømstyrke paa Apparatet der, og hvis de ærede Medlemmer forholdt sig rolige og ikke skreg „højere“, vilde min Røst sikkert let kunne trænge ned til dem.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen siger, at jeg holder Taler for Galleriet og taler af Hensyn til Folk uden for denne Sal og ikke taler om Sagen. Hvis det ærede Medlem har hørt efter de Taler, jeg har holdt ved denne Sags Behandling her i Tinget, saa ved det ærede Medlem, at jeg har talt om Sagen, er gaaet ind paa Sagen, som drejer sig om Lønnings- og Arbejdsforhold paa Slagterierne, men det har det ærede Medlem ikke ønsket at gaa ind paa, og det har naturligvis sine Grunde.

I Anledning af min Henstilling om, at de i Udvalget stillede Spørgsmaal og de Besvarelser, der maatte foreligge, maatte blive optrykt som Bilag til Betænkningen, faar